

AZI, C.F.R. CLUJ (locul XIV)

ECHIPA CU UN SINGUR OBIECTIV: SALVAREA DE LA RETROGRADARE

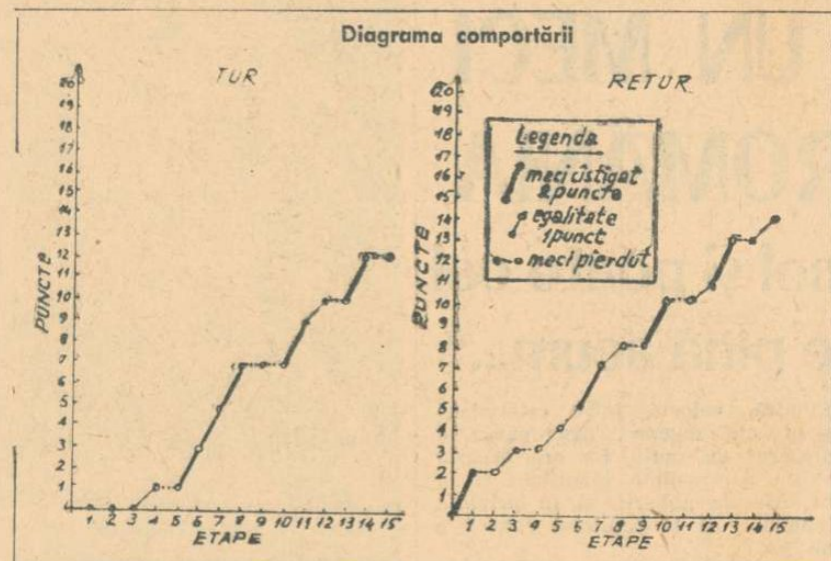
După un tur modest, o iarnă înzăzată, eșecul clienților au meditat la ce va fi la primăvară. Progresul încearcă să se salveze și prima dintre cele vizate a-l lua locul era formația feroviarilor de pe Somes.

În prima etapă din primăvară, C.F.R. a jucat cu Progresul. Au câștigat clienții cu 1-0, dar retrogradarea li amenința ca și înainte. Până la urmă, dezodărnirea a fost nefavorabilă Progresului și C.F.R. Cluj, gratis unui singur punct avansă, a rămas în divizia A.

După părerea noastră, C.F.R. Cluj datorază rămânerea în prima divizie unor izbiri mai puțin previzibile, dar de mare efect moral și material (adică puncte). Mai întâi,

de la Bacău și Craiova. În rest, tot ce s-a așteptat total, a lăsat conștientul clienților unei echipe fără pretenții: victorie acasă, înfrângere în deplasare. C.F.R. a capotat fără drept de apel la București (1-3 cu Rapid, 0-1 cu Dinamo, 0-3 cu Steaua), după ce învinsese echipa militară în tur cu 5-0, la Arad (0-3 cu U.T.A.), la Pitești (1-4 cu F.C. Argeș). În schimb, „smulgea puncte” pe teren propriu. Greu, dar le lua. Și așa, după o iarnă caldă, alta rece, cu 12 puncte în tur plus 14 în retur, C.F.R. Cluj a rămas în A.

Cind echipa câștigă, nu se schimbă. Este o lege necrisată a fotbalului și o știu cu toții. Dar cind echipa obține doar 9 victorii din 30 de jocuri,

Nagel, Lenghel și Ocea. Acest carusel datorat numeroaselor zori primite dar și îndoielilor pe munte, cel mai bun și mai constant dintre ei.

FUNDAȘII s-au perindat și ei în număr mare (3), de pe banca rezervelor. În teren și invers, sau de pe un post pe altul, minai și de schimbările de tactică, de la marșajul om la om la apărarea în zonă sau la... betonul cu liberu — de regulă Colocaru, cel mai bun jucător al echipei, mijlocul cu aptitudini, dar sacrificat pentru punctele cu orice preț. Dintre fundași i-am mai reținut pe Fanea Lazăr și Roman, mai conștienți cu alții.

MILIOCAȘII, la fel de mulți, deghizați în atacanți retrasi. Parcă doar Tegean și Vișan ne-au convins că sînt mijlocași autentici, deși și Soș, și S. Brețan, și Dragomir acționau prin această zonă pentru a închide căile de acces spre poartă pe care adversarii au strâns-o de... 32 de ori. În această privință, C.F.R. Cluj a bătut recordul, fiind echipa cu cele mai multe goluri primite.

Cu o asemenea apărare în spate, înaintașii — cel mai bun Oct. Ionescu — n-au avut prea mari satisfacții, deși ei au înscris 37 de goluri. Mai mult decât Petrolul, Steagul roșu, „U” Cluj, Universitatea Craiova, Jiul, echipe clasate mai bine.

Lipsa de coeziune între compartimente și de echilibru, valoarea generală scăzută a echipei, i-au împins pe antrenorii la toate soluțiile posibile de așezare în teren (unele peste puteri — marșajul om la om). Dar lipsurile n-au fost remediate

Cursul de perfecționare pentru antrenori și medici — editia 1971 — se desfășoară într-o atmosferă de seriozitate. El a fost conceput asemenea coloanelor similare din strălucite manifestări, specifice fotbalului de performanță, mai puțin o secțiune de psihologie, care are mai mult de necesară, fiindcă moru se biblie în jurul celui mai delicat

JUCATORUL DE ELITA

Noiunea de elită de conf. univ. Ion Sclavaru, care a fost invitat să vorbească despre această subiect în cadrul cursului, amintește de doi din cei mai buni jucători ai țării. S-a accentuat mai întâi legitimitatea delimitării unei aserene teorii, apoi s-a propus o definiție: „fotbalistul cu însușiri și capacități de randament remarcabile, manifestate constant în competițiile de mare amploare”. Ce altă definiție jucător de elită? Este un jucător care are o serie de însușiri (spirit de creație, fair-play, dorință de autodepășire, receptivitate față de jocul fotbalului etc.), finețe și elasticitate tehnice, bogată gândire tactică, impresantă capacitate de efort. Formarea elementelor de elită ar fi condiționată după opinia lui I.S. de factori variari (talent, motivație, disciplină, competență și mlaestria antrenorului, planificarea ascendenței, condiții optime pentru dezvoltare sportivă și profesională, mediu familial foarte bun, o presă inteligentă).

și mai uman conștient al marilor realizări sportive.

După ce conf. univ. Nicolae Roșculeț a prezentat punctele de interes ale Colegiului central de antrenori asupra trecutului campionat, un punct de vedere cuprinzător și lucid, au urmat câteva replici din partea celor ce-au antrenat protagoniștii competiției încheiate. Spicului de la fiecare idee de interes general.

Viniciu Mărdărescu: Fotbaliștii români din prima divizie au ajuns să facă aceeași cantitate de antrenament ca toți jucătorii de clasă internațională. Dacă n-o vom schimba, este la fel de sigur că în viitor vom avea o echipă de elită, dar în timpul ultimului campionat s-a ameliorat intruciva și planul calitativ.

Cele mai apreciable realizări în competiția trecută au fost obținute nu de către echipele puternice, ci de formațiile din a doua jumătate a

NIMIC INTIMPLATOR ÎN JOCUL MARILOR ECHIPES.

Angelo Niculescu s-a referit la cursul internațional pentru antrenori, organizat recent, în Evieța, de către U.E.F.A. lăsat pe scurt câteva dintre ideile vehiculate cu acel prilej:

Fotbalul actual îmbină, în fiecare țară, experiența internațională cu tradițiile naționale.

Conceptia ofensivă servește cu adevărat dezvoltarea fotbalului și trebuie promovată prin toate mijloacele.

Tactica modernă prezintă o oportunitate substanțială la capacități pentru eforturi anarobice (metoda antrenamentului cu intervale capată o importanță din ce în ce mai mare).

Pentru aprecierea obiectivă a tuturor posibilităților jucătorilor sînt necesare teste variate, adaptate și bine pusă la punct (s-a observat că brazilienii utilizează pe larg verificarea fotbalistilor prin intermediul testelor).

În jocul marilor echipe, aproape nimic nu mai este intimplator. Antrenorul Mario Zagallo a dezvoltat la jocul echipei Braziliei, pentru mulți prototipul improvizării și spontaneității, a fost elaborat până la detaliu.

Fotbalul nu evolua fără o bună cunoaștere a psihologiei, fără impregnarea din perimetrul altor sporturi: atletism, natație etc.

clasamentului. Jocul acestora a evoluat într-adevăr. Progresul și C.F.R. Cluj sînt două exemple concludente.

Raportul n-a amintit de anticiplul la care recurc unii, din ce în ce mai des. Trebuie blamați cei ce se

CURSUL DE PERFECTIONARE A ANTRENORILOR

TEORIILE TEORETICE S-AU ÎNCADRAT CU CELE PRACTICE

Absențe nemotivate ale unor antrenori și medici

A doua zi de curs. Participanții, „antrenori-elevi”, împreună cu medicii echipelor divizionare A, au început să lucreze în practică, să le aplice teoria învățată în zilele trecute. Într-o sală de la ora 8 pînă la 20 — între sala de lectorat și terenul de fotbal de la complexul „23 August”. Dimineața, în fața tablei, sau la pupitrul, prof. P. Comăniță și prof. C. Cernăușanu, secundat de medicii sportivi D. Tomescu și N. Stănescu, s-au ocupat de „metode de investigație și mijloace de creștere a capacității de efort aerob și anaerob”, de exerciții de antrenament și metode de testare în domeniul pregătirii științifice, ceea ce reclamă ca munca antrenorului să se împletească cu cea a medicului sportiv în scopul creșterii capacității de efort ale jucătorilor pentru obținerea unor performanțe superioare. Au fost de fapt probleme de ordin tehnic și metodic, poate auzite și altă dată, dar pe care pu-

blicul, iubitorii fotbalului, așteaptă să le vadă transpuse în practică, să le aplice eficientă prin jocuri de valoare, cu consum mare de oxigen, cum spun tehnicienii, dar și cu pase precise, cu ritm alert, cu șuturi puternice la poartă și multe altele. De fapt, acesta e și scopul acestor lecții.

Pe unul din terenurile complexului sportiv „23 August” teoria a fost schimbată cu practica și în lecțiile ținute de cei doi antrenori cu echipele de tineret Rapid, Dinamo și Steaua, cei doi medici au efectuat diferite teste.

După-amiaza, a avut loc un antrenament ținut în condiții de joc, în care indicațiile teoretice ale prof. N. Roșculeț s-au materializat în exercițiile realizate de antrenorul Paul Popescu cu elevii săi.

Cursanții au revenit în sală și au discutat pe marginea lecțiilor

respectiv, discuții ce au fost însoțite de precizările de rigoare ale tehnicienilor ce conduc acest curs. „Ore de pregătire, de eforturi. Colegiul central al antrenorilor s-a străduit să respecte programul în tocmă, și cu concursul echipelor de care aminteam, a reușit să dezbată tematică propusă. Păcat că unele echipe — Rapid, Jiul, Universitatea Craiova și Crișul — n-au reușit să-și trimită la curs antrenorii (cazul primei echipe) sau medicii.

Primi pentru perfecționarea antrenorilor continuă azi și are ca teme de dezbateri, printre altele, probleme actuale în jocul echipelor noastre, ridicarea capacității ofensive, discuții pe marginea unor filme documentare și concluziile F.R.F.

AI. CONSTANTIN

METODELE DE PREGĂTIRE ALE ECHIPELOR NOASTRE ÎN DEZBATEREA SPECIALIȘTILOR

betonează paroxistic, cel ce nu joacă și împiedică și pe alții să joace, fiindcă alții buni înțeleg să joace, progresul fotbalului nostru.

Testul Cooper îl aplică, dar nu-l apreciază. Măsoară capacitatea de rezistență la un efort monoton, ne-specific.

Dumitru Nicolae-Niculescu: Dinamo a cunoscut o criză de formă în retur. După ce ne-am întors din turneul efectuat în Brazilia credem că nu ne va rezista nimeni. Dar n-a fost așa. Unii sînt de părere că echipa a fost oprită, dar la sfîrșitul competiției ea a realizat în cîteva partide o risipă de energie extraordinară. Indiscutabil, cîteva din-

telei cel mai bun jucător au avut un randament slab. Apoi, noi am aderat la metoda marșajului om la om, dar pe care am practicat-o numai cu 6 jucători (fundași și mijlocași). Or, acest marșaj, sau îl faci cu întreaga echipă pe tot terenul sau te lași păgubas și adopți marșajul om la om în zonă.

Robert Cosmoș: Îndăprinsă antrenamentul a omogenizat capacitatea fizică a echipelor. Sporește puteri de luptă a apărărilor a scăzut efica-

le un specialist cu darul creației, și sînt convins că meciurile noastre sînt foarte complexe de calități. Dar, în contradicție cu o afirmație în-

TESTAREA CAPACITĂȚII DE EFORȚ

Doctorele Adalbert Szegh, de la Centrul de Medicină Sportivă, a vorbit antrenorilor despre capacitatea de efort aerob și anaerob, demonstrînd practic cum pot fi testate cele două componente cu ajutorul spirometriului (aparatură aflată în dotarea a numeroase cabine de rețea medicosportivă a țării) sau a monografului Astrand. S-a subliniat că metoda de testare, faptul că ele pot detecta rezervele biologice ale jucătorilor sau platonarea acestora, că pot discipia planul deficiat (lipsa de rezistență la efort aerob sau anaerob).

O observație, poate semnificativă. Unii antrenori au fost impresionați de eforturile pe care trebuie să le depună sportivii testat. Li se părea o enormitate că un om să se supună de bună voie la un asemenea tratament. O asemenea reacție sugerează oprită la anarobicitate, privitoare la eforturile care se fac azi pe „planeta performanțelor”. Dacă rămîn stupefați în fața unor atare demonstrații, înseamnă că antrenamentele pe care le concep și le conduc sînt altceva decît ceea ce se face azi în lumea fotbalului internațional.

lecții, de la o vreme înceoace au început, din nou, să ni se impună. În metode de instruire, ba cum să ne organizăm joacă, etc. Cred că antrenorul trebuie să-și hotărască singur aceste lucruri, bineînțeles în

acțiunea cu simuli extrem de variabile.

Nicolae Dumitrescu: În ultimii patru ani am lucrat tîndrîm cu el de indicațiile colegiului, dar și de realitate. M-a preocupat întotdeauna pregătirea colectivă, pe considerentul că la o echipă de performanță jucătorii trebuie să vină instruiți, iar tot ce ține de pregătirea individuală cade în sfera obligatorie lor și trebuie rezolvat în timpul liber.

Atenția cea mai în fotbalul nostru jucător se odihnește puțin. Am subliniat întotdeauna valoarea odihnei, chiar și atunci cînd se spune că sportivul trebuie să se antreneze zilnic în tot cursul anului. Cred că fotbalistii au nevoie de 21-30 zile

LUPTA ÎMPOTRIVA OBOSELII

Refacerea după efort a fost tratată de către dr. Ion Drăgan, directorul Centrului de medicină sportivă. Au fost recomandate: a) mijloace balneo-fizioterapeutice (dus prelungit, micșor, ușor, intru-băin cu apă caldă, masaj), odihnă în camere special oxigenate sau prevăzute cu generatoare de ioni aeronegativi.

b) Alimentație adecvată după efort: rație săracă în proteine, dar bogată în carbohidrați și hidratare (sucuri de fructe, brînzetură, pește alb, legume); c) Mijloace farmaceutice: 1. litru lichide alcaline (lapte, sucuri) îmbogățite cu glucoză, clorură de sodiu și de potasiu etc., sau alte formule remarcabile pe conținutul de săruri minerale și fosfor; 2. vitamine (în special vit. B₁), preparate de lecitină, acid glutamic și aspartic.

d) Somn prelungit de bună calitate.

repaos vara, și tot altă iarnă. Bine odihnit, o echipă poate fi readusă în formă în 6 săptămîni.

Capacitatea fizică necesară nu poate fi asigurată prin antrenarea doar în condiții de perioadă pregătitoare. Este necesar să se introducă periodic cicluri de pregătire fizică generală și în vremea competiției. De aceea, U.T.A. a avut întotdeauna vitalitate la sfîrșitul campionatelor.

Secvență din partida feroviarilor clienți cu Progresul, disputată în turul campionatului.

datorază rămînerea în A faptului că deși i se acorda șansa a doua în derby-urile Clujului, feroviarilor au reușit să le la studenților trei din cele patru puncte. Apoi, mult a contat victoria aceea din meciul cu Rapid (3-1) și cele două puncte aduse

schimbările sînt la modă (inclusiv de antrenori), și astfel C.F.R. a folosit în campionatul respectiv 23 de

UN NOU CUPLU DE ANTRENORI LA RAPID

Sîntem informați că noua conducere tehnică a Rapidului este alcătuită din **Bazil Marian** (antrenor principal) și **Gheorghe Nănescu** (antrenor secund), care înlocuiesc cuplul de antrenori **Marin Bărbulescu** — **Nicolae Cristescu**. De asemenea, prof. Traian Tomescu a fost numit antrenor coordonator la toate echipele clubului giuleștean.

PORTARI au fost 4: Mărculescu,

Constantin ALEXE

LA ORIZONT — ARBITRAJE MAI BUNE!

De vorbă cu **ANDREI RADULESCU**, președintele Colegiului central al arbitrilor ● Formarea unui lot de perspectivă în divizia A ● Se va renunța la sistemul rotației

Asadar, fostul internațional, inginerul Andrei Rădulescu, a revenit la conducerea Colegiului central al arbitrilor, după ce, proa de vreme, s-a retras din activitatea de arbitraj, în care a urcat pe cele mai înalte trepte.

Acum, Andrei Rădulescu răspunde, în noua sa calitate de președinte al Colegiului, de activitatea de arbitraj, altă de complexă, altă de dificilă, expusă la fiecare pas criticilor, în această lume fabuloasă a fotbalului, în care cei mai mulți sînt robii propriilor pasiuni, pentru acest sport. Și apoi, chiar arbitri înșiși, mistuiți de ambiții, reprezintă o masă delicată, nicodată mulțumită, veghe creatoare de probleme.

Ce s-a produs, în scopul Colegiului central al arbitrilor, în scopul îmbunătățirii activității de arbitraj?

Stînd de vorbă cu tov. Andrei Rădulescu, abordînd împreună o serie de probleme curente ale arbitrajului, ne-am oprit mai mult la acele aspecte legate de perspectivele activității, în lumina predării fluierului, într-un viitor destul de apropiat, de către o serie de arbitri viitori, care vor atinge limita de vîrstă.

— Această problemă se pune cu acuitate — ne-a spus Andrei Rădulescu — în special în divizia A, unde media de vîrstă a lotului este destul de mare: 44,8 ani. Va trebui să ne preocupăm, deci, depistarea și creșterea de noi arbitri, pentru creșterea diviziei A, din rîndurile lotului divizionar B. Intenționăm să formăm, dintre aceștia, un așa numit lot de arbitri de perspectivă.

— Legat de ideea înfrumusețării loturilor, a unor noi promovări, s-a ridicat în repetate rînduri problema stagiului, apăsîndu-se că acesta ar fi prea lung, tîndrînd în loc multe elemente dolozite, aducîndu-i în fața abia la... bătrînețe.

— Stagiul este o cerință obiectivă, arbitrajul învîluindu-se... arbitrin. El nici nu se măsoară, de altfel, numai în ani, ci și în numărul de meciuri sustinute în acest timp. De fapt, acesta este lucrul cel mai important. Pentru foștii jucători de performanță care îmbrățișează această activitate, elemente care, din plecare, au un avantaj asupra celorlalți, stagiul este chiar foarte scurt, oferînd posibilitatea unei afirmări rapide, dacă este cazul. Un exemplu în această privință ni-l pune la dispoziție C. Dinulescu, care la mai puțin de trei ani de la absolvirea „cursului scurt” al federației, conduce meciuri în divizia A.

— Pe plan tehnic, ce înțelegem să înțelegem?

— Să vedem că, măcar din acest punct de vedere, arbitrii să nu facă greșeli, sau că numărul greșelilor să fie cel mai mic. Vom insistă, de pildă, pentru respectarea strictă a timpului de joc eliminînd ideea că ultimul minut de joc aparține arbitrului. Și acesta aparține tot jucătorilor. De asemenea, arbitrii nu vor trebui să mai tolereze încălcarea distanței de joc la executarea loviturilor libere, permițînd astfel ca eficiența acestor sancțiuni, și așa redusă, să scadă și mai mult. Vom face să dispară din pasta peștii de argint, prin avertismente și chiar prin eliminarea din joc, la a doua abaterie, în momentul executării unei lovituri libere. Pe de altă parte, arbitrii, ca director al jocului, trebuie să știe că n-are totuși nimic comun cu directorul de la pupitrul. El trebuie să aibă o bună mișcare în teren, efortul lui în această direcție fiind cel puțin la fel de mare cît al jucătorilor.

— Cum vedeți problema prestigiului arbitrilor?

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

Președintele Colegiului central al arbitrilor ne-a mai vorbit și despre alte probleme interesante, printre care, de pildă, de depistarea și formarea de conducători de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

Andrei Rădulescu, președintele Colegiului central al arbitrilor.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li incumbă, însă, o mare responsabilitate pentru fiecare rînd scris sau... vorbit (referindu-mă și la transmisiunile de la radio). Să nu uităm că există afișe faze etichetate ca „discutabile”. Dar aceasta nu înseamnă că ele pot fi discutate în mai multe sensuri, excluzînd, deci, concluzia categorică, fie într-o direcție, fie în alta.

— Evident, acest lucru depinde în primul rînd de el, de „producția” pe care o dau. Dar depinde și de alți factori: de conducătorii de echipe, de antrenorii și, de ce să n-o spun, de presa, factor neutru, careia li